

området – f.eks. er vi i øjeblikket ved at styrke jernbanedriften på Kystbanen – og det er selvfølgelig forhold, som overhovedet ikke kunne inddrages i overvejelserne i 1987. Så der er slet ingen tvivl om, at med den samlede indsats, der gøres i Københavnsområdet med nye S-tog og med en styrkelse af kystbanestrækningen, vil vi se, at den kollektive trafik vil komme styrket ud af det her.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil altså bare sige, at rapporten fra 1993 ikke indeholder nogen form for dokumentation, der afviser det her. Der mumler man sig lidt ud af det, og jeg har også set på selve forslaget, hvordan man håndterer sagen. Det er noget mumleri.

Jeg vil da godt høre, hvor fru Sonja Mikkelsen har de klare beviser henne. Det er faktisk her, det grundige arbejde ligger, og der henvises i øvrigt til de referencer stort set hele tiden. Jeg ved godt, at man tror, at det hjælper – jeg ved det ikke, men jeg håber, at man tror det. Jeg har en mistanke om, at man dukker hovedet og håber, at den debat hurtigt går over, men det kan jeg forsikre at den ikke gør.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Så er vi der allerede igen: Beviser for, om prognoser er rigtige eller ej, skal man altså være spåmand eller profet og have en masse kaffegrums eller en meget god glaskugle for at kunne komme med! Vi hørte fru Margrete Auken sige, at 24 passagerer ville gå derfra og dertil, og at 39 ville gå derfra og dertil, men hvem ved noget om det?

Mennesker retter sig altså ikke efter prognoser. Hvordan trafikken vil udvikle sig, har noget med adfærdsmønsteret at gøre, når trafikken er sådan indrettet, at der er valgfrihed og fremkommelighed for flere trafikformer. Og om toget skal hævde sig, har ikke ret meget med tredje spor på Helsingørmotorvejen at gøre, men har noget at gøre med, om togene går præcist, og om togene betjenes serviceminded. Det er det, der er afgørende for, om de mennesker, der har mulighed for at benytte toget, vil gøre det.

Desuden skal man jo huske, at de fleste mennesker først skal med ét befordringsmiddel hen til toget og bagefter med et andet befordringsmiddel fra toget hen til arbejdsstedet, eller hvor

de ellers skal hen, og det vil sige, at der skal to gange to befordringsmidler, nemlig bilen, eller to gange tre befordringsmidler i alt til for hver af disse ture.

Så alt det, fru Margrete Auken diskuterer med her, er sjovt at have og godt at beregne, men så kan man lægge det i skuffen og bruge sin sunde fornuft, og det vil jeg gerne opfordre til.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Arne Melchior hævder, at man ikke kan stole på prognoser, og deri er jeg fuldstændig enig med hr. Arne Melchior. Det forholder sig nemlig sådan, at prognoserne altid er funderet på bestemte forudsætninger og påvirket af de beslutninger, der træffes her. Det er jo klar snak.

Problemet, når man snakker om disse ting, er, at alle de beslutninger, man træffer, peger i retning af nogle bestemte beslutninger, der fører til nogle bestemte handlinger og nogle bestemte valg inden for trafikken.

Når vi derfor antyder, at man kan øge forståelsen ved at bruge nogle prognosetal, er det jo, fordi man derved kan vise, hvad det er for nogle valg, der bliver truffet, og der er da ikke noget mystik i, at hvis det er nemmere og billigere at tage bilen, så tager man bilen.

Hvis de beslutninger, vi træffer i Folketinget, fører til, at det er nemmere og billigere at tage bilen, tager man bilen, og hvis det, vi beslutter i Folketinget, fører til, at det er nemmere og billigere at tage med toget, tager folk med toget, og så er der et nyt prognosegrundlag, som giver nogle nye resultater.

Alt, hvad der ligger i prognoserne, er sådan set bare fremskrivninger af de beslutninger, vi træffer her, og det er derfor, vi reagerer, hver gang der kommer nogle beslutninger, der peger i den modsatte retning af de målsætninger, vi stiller op, for vi er meget ofte ret enige om de målsætninger, der bliver stillet op; men hver enkelt beslutning, der uafhængigt af hinanden bliver truffet, fører som regel i den stik modsatte retning, og det gælder også dette forslag.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg må sige til fru Margrete Auken, at Socialdemokratiet ikke bøjer hovedet og håber på, at denne debat snart går over, for vi mener faktisk det, vi står og siger, og der er slet ingen tvivl om, at i det øjeblik vi udvider Helsingørmotorvejen, så trafikken ikke klumper sammen dér og